

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/782/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211230952
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1211230952.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: 1/ R. R., F. XX/C, R., 2/ B.. D. T., F. X, F., obaja zast. GHS Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou, Lazaretská 3/A, Bratislava, proti odporkyňi: G. R., R. XX, R., zast. JUDr. Michaelou Volekovou, advokátkou, Trnavská 27, Bratislava, v konaní o zaplatenie 33.147,40 eur s príslušenstvom, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 11. septembra 2014, č.k. 11C 152/2012-173, taktó

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľov 1/ a 2/ na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhali, aby súd odporkyňi v prebiehajúcom konaní, v ktorom sa voči nej domáhajú zaplatenia sumy 33.147,40 eur s príslušenstvom titulom plnenia zo zmluvy o pôžičke, nariadil zdržať sa akéhokoľvek nakladania so stavbou - rodinným domom, nachádzajúcim sa v kat. úz. H.K., okres R. B., obec R.- m.č. H., súp. č. XXXXX, na pozemku s parc. č. XXXX/X, a s pozemkami, nachádzajúcimi sa v kat. úz. H., parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, takým spôsobom, že by svojim konaním znižovala hodnotu týchto nehnuteľností, a to najmä zriadením záložného práva k týmto nehnuteľnostiam, alebo prevodom týchto nehnuteľností, či ich častí na tretie osoby.

Zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnil po právnej stránke ust. § 102 ods. 1, § 75 ods. 2, a § 76 ods. 1 písm. e), f) O.s.p., keď dospel k záveru, že návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný. Vyhodnotil, že navrhovatelia predbežného opatrenia neosvedčili, že vzájomné vzťahy účastníkov konania sú narušené spôsobom, ktorý by vyžadoval nevyhnutnú úpravu predbežným opatrením, keďže ich argumentácia v návrhu na jeho nariadenie je len v rovine domnienok, a nepoukazuje na nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ku ktorej by mohlo dôjsť v prípade jeho nenariadenia. Bol toho názoru, že samotná skutočnosť, že odporkyňa priznala svoju závislosť z nakupovania, nestačí na to, aby súd nariadil predbežné opatrenie, spočívajúce v zákaze nakladania s nehnuteľnosťami v jej výlučnom vlastníctve. Ako to uvádzajú navrhovatelia, a je to aj zrejmé z webovej stránky X.Y.G..sk <T.:/..Y.G..sk>, odporkyňa predáva svoje luxusné kusy oblečenia a doplnkov, čím má možnosť získať určitý obnos peňažných prostriedkov na uhradenie svojich prípadných záväzkov. Zdôraznil, že navrhovatelia dostatočným spôsobom nepreukázali, že sa odporkyňa zbavuje svojho hnutel'ného a nehnuteľného majetku tak, aby bol výkon súdneho rozhodnutia v budúcnosti znemožnený. To, že k nehnuteľnostiam v jej výlučnom vlastníctve v kat. úz. H. bolo zriadené záložné právo, neznamená, že sa nehnuteľnosť mieni zbaviť na úkor navrhovateľov. Nakoľko navrhovatelia súdu neosvedčili existenciu bezprostredného a konkrétneho nebezpečenstva ujmy hroziacej právu, uplatňovanému navrhovateľmi v konaní, dospel k záveru, že zákonné predpoklady (§ 74, § 75, § 76, § 102 O.s.p.) pre nariadenie predbežného opatrenia neboli splnené, a preto návrh na jeho nariadenie zamietol. O náhrade trov konania nerozhodol, nakoľko o týchto rozhodne v rozhodnutí vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podali prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhovateľa včas odvolanie, a žiadali napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť, a navrhované predbežné opatrenie nariadiť. Nesúhlasili s tým, že súd prvého stupňa považoval nimi označené skutočnosti a dôkazy za domnienky, a že neprihliadol na dôkazy o osobných pomeroch odporkyne. Zdôraznili, že odporkyňa im odmieta uhradiť žalovanú dlžnú sumu, pričom zastávali názor, že sa zbavuje hnutelného majetku, a zriadením záložného práva k jedinej nehnuteľnosti v jej vlastníctve znižuje jej hodnotu. Poukázali na to, že podľa ich aktuálnych informácií odporkyňa nie je zamestnaná s pravidelným mesačným príjmom, čím dochádza k znižovaniu jej majetku realizáciou bežnej spotreby. Bezprostredne hroziacu ujmu nevidia v tom, že odporkyňa sa predajom svojich luxusných vecí a zariadením záložného práva mieni zbaviť svojho majetku, ale v tom, že u nej po rozvode manželstva postupne dochádza k transformácii majetku na voľne disponibilné zdroje, ktoré sú s vysokou pravdepodobnosťou používané na bežné výdaje, a ktorých obmedzenie exekúciou bude značne sťažené, ak nie zmarené. Z tohto dôvodu mali za to, že výkon súdneho rozhodnutia by bol vážne ohrozený, pretože im bezprostredne hrozí ujma, spočívajúca v prebiehajúcom postupnom znižovaní aktuálneho majetku odporkyne. K svojmu tvrdeniu, že hodnota majetku sa zriadením záložného práva znižuje, poukázali na dve rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, prijaté v trestnom konaní (sp. zn. Tdo 1315/2011, a 8Tdo 1078/2004). Podľa ich názoru nevyhnutnosť a naliehavosť úpravy pomerov účastníkov konania osvedčili.

Odporkyňa navrhla vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Tvrdenia navrhovateľov o zbavovaní sa svojho majetku označila za nepravdivé, pričom poukázala na to, že predaj luxusných predmetov realizuje v rámci svojej podnikateľskej činnosti prostredníctvom spoločnosti MarJana s.r.o.. Ani zriadením záložného práva k nehnuteľnosti v jej vlastníctve nesledovala transformáciu svojho majetku na voľne disponibilné zdroje. Naopak, počas tohto konania predmetnú nehnuteľnosť nadobudla do svojho výlučného vlastníctva z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode. Navrhovateľmi tvrdené zbavovanie sa majetku preto nemá podľa jej názoru logické zdôvodnenie.

Odvolací súd vec prejednal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., oboznámil sa s obsahom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ako i s celým súdnym spisom, a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ nie je dôvodné. Uznesenie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne, preto ho v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Z predloženého spisu zistil, že navrhovateľa sa voči odporkyni domáhajú zaplata sumy 33.147,40 eur spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania titulom plnenia zo zmluvy o pôžičke, a to vrátenia požičanej sumy a zaplata zmluvnej pokuty. Podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.08.2014, navrhli nariadiť vyššie uvedené predbežné opatrenie, dôvodiac zistením, že u odporkyne došlo k rozvodu manželstva a vyporiadaniu BSM, pričom podľa ich informácií nie je v súčasnosti zamestnaná, a v týždenníku D. X N. vyhlásila, že zdrojom jej príjmov bol jej bývalý manžel. V tejto súvislosti dali do pozornosti článok týždenníka D. X N., zverejnený na internetovej stránke <T.:.D.E.-X.N.-R.-A.-D.-E.-R.-G..T.>. Ďalej zistili, že odporkyňa prostredníctvom internetového bazáru <T.:.Y.G.E.> rozpredáva svoj hnutelný majetok (luxusné oblečenie a doplnky) s veľkými zľavami, čím u nich vzbudzuje dôvodnú obavu, že po právoplatnom a vykonateľnom rozhodnutí súdu v ich prospech, nebude schopná uhradiť svoj dlh, a exekučné konanie sa minie účelu, a to aj z dôvodu, že odporkyňa vedie nákladný spôsob života a verejne priznala svoju závislosť na nakupovaní. Poukázali tiež na to, že do vlastníctva odporkyne pribudli podľa Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov pozemky a rodinný dom (stavba), ktoré sú jedinými známymi nehnuteľnosťami v jej vlastníctve, na ktorých bolo zriadené záložné právo v prospech tretej osoby, čoho dôsledkom je zníženie majetku odporkyne. To podľa ich názoru preukazuje skutočnosť, že odporkyňa vytvára ďalšie záväzky, pri ktorých možno dôvodne predpokladať, že sú určené na uspokojovanie jej nadštandardných životných potrieb, čím sa len zvyšuje riziko ohrozenia a zmarenia výkonu súdneho rozhodnutia.

Ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie (§ 102 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 76 ods. 1 písm. e), f) O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami, resp. niečo vykonával, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Účelom nariadenia predbežného opatrenia po začatí konania je teda rýchla, dočasná úprava právnych pomerov účastníkov konania. Je však možné nariadiť predbežné opatrenie aj z dôvodu reálnej obavy, že výkon súdneho rozhodnutia je ohrozený, a nariadené predbežné opatrenie by malo zabezpečiť, že nebude zmarený, hoci tento dôvod ust. § 102 O.s.p. *expressis verbis* neuvádza. Túto obavu však možno vyložiť tak, že zahŕňa potrebu dočasnej úpravy pomerov. Pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie predbežného opatrenia vyžaduje zákon osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj naliehavosť potreby takejto dočasnej úpravy pomerov účastníkov, teda osvedčenie, že bez úpravy právnych pomerov by bolo právo navrhovateľov ohrozené, pričom hrozba musí byť bezprostredná a reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené súčasne, inak nie je možné návrhu vyhovieť. Súd prvého stupňa potom postupoval správne, keď skúmal, či navrhovatelia osvedčili svoj nárok ako aj nebezpečenstvo bezprostredne im hroziacej ujmy. Správny je aj jeho záver, že neosvedčili, že odporkyňa reálne koná tak, že navrhovateľom bezprostredne hrozí ujma. Odvolací súd dodáva, že neosvedčili ani že by výkon súdneho rozhodnutia mohol byť aktuálnym konaním odporkyne ohrozený alebo dokonca zmarený.

Pre nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu obavy, že výkon súdneho rozhodnutia by bol ohrozený resp. zmarený, je nevyhnutné, aby boli dané alebo aspoň osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú takúto obavu, a kumulatívne, že navrhovatelia majú pohľadávku alebo iný nárok, ktorý im bude pravdepodobne priznaný súdnym rozhodnutím. Záver o opodstatnenosti predbežného opatrenia pri obave z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia sa potom v posudzovanej veci odvíja od splnenia predpokladov uvedených v § 74 ods. 1 O.s.p., a predpokladom jeho nariadenia je stav v súdnom konaní, ktorý osvedčuje, že reálne dôjde k vyneseniu rozhodnutia, v zmysle ktorého budú mať navrhovatelia voči odporkyňi vymáhateľnú pohľadávku, a tiež osvedčenie obavy z ohrozenia jeho výkonu. Takáto obava z ohrozenia je stav nútiaci navrhovateľov, aby požiadali o zabezpečenie budúcej exekúcie. Navrhovatelia musia teda tvrdiť a osvedčiť, že odporkyňa koná tak, že môže dôjsť k zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu výkonu súdneho rozhodnutia.

Odvolací súd po preskúmaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, napadnutého uznesenia ako i súdneho spisu zhodne so súdom prvého stupňa nezistil dôvod, na základe ktorého by bola predbežná úprava pomerov medzi účastníkmi konania naliehavo potrebná, lebo bez nej by bol budúci výkon rozhodnutia ohrozený. I keď nárok navrhovateľov možno výlučne pre účely rozhodovania o nariadení predbežného opatrenia považovať za osvedčený, keďže na takýto záver postačuje, že sa javí aspoň ako pravdepodobný, navrhovatelia neosvedčili druhý predpoklad pre nariadenie predbežného opatrenia, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, a že nebezpečie zmarenia výkonu rozhodnutia je reálne a hrozí bezprostredne. Existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia. Dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený. U dlžníka môže byť dôvodom jeho konanie, ktorého dôsledkom je zníženie majetku, ktorý je možné postihnúť pri výkone rozhodnutia, alebo ktoré inak podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery (R 20/1998).

Navrhovatelia odôvodňovali nariadenie predbežného opatrenia tým, že im bude proti odporkyňi súdnym rozhodnutím priznaná pohľadávka v žalovanej výške, ale keďže odporkyňa nepracuje, pričom vedie nákladný spôsob života, je závislá na nakupovaní, predáva svoje luxusné oblečenie na internetovom bazári, a nehnuteľnosti, ktoré vyporiadaním BSM po rozvode manželstva nadobudla do výlučného vlastníctva, zaťažila záložným právom, čím čoraz viac ohrozuje budúci výkon rozhodnutia, môže byť výkon budúceho rozhodnutia zmarený, lebo ich pohľadávku nebude z čoho uspokojiť. Požadovaný zákaz nakladať s nehnuteľnosťami ničím konkrétnym, teda žiadnym úmyslom odporkyne nejakým spôsobom s nehnuteľnosťami nakladať, neodôvodnili. Neosvedčili ani svoje tvrdenia o tom, že odporkyňa nepracuje a nemá stály príjem, ani že vedie nákladný spôsob života. Ak tieto tvrdenia, a tiež tvrdenia, že odporkyňa je alebo bola finančne závislá od manžela, osvedčovali článkom v časopise D. X N., na ktorý odkázali internetovým linkom, považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že tento článok, resp. rozhovor s odporkyňou nie je aktuálny (bol publikovaný 13.03.2013, ešte za trvania jej manželstva), preto nevypovedá nič o súčasných názoroch alebo životnom štýle odporkyne. Navyiac, skutočnosti uvedené odporkyňou v seba-prezentujúcom rozhovore tzv. „bulvárneho“ charakteru,

nemôžu odôvodňovať potrebu nariadiť predbežné opatrenie. Nemožno však nechať bez povšimnutia, že navrhovatelia ako v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia tak i v odvolaní voči jeho zamietnutiu prezentovali prevádzkovanie internetového bazáru odporkyňou ako skutočnosť odôvodňujúcu ich obavu, že sa odporkyňa v súčasnosti (po rozvode manželstva) zbavuje svojho hnutel'ného majetku, z ktorého by mohli v nožnej budúcej exekúcii uspokojiť vymoženie svojej pohľadávky. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na výpis z Obchodného registra, z ktorého vyplýva, že spoločnosť MarJana s.r.o. (v ktorej je odporkyňa spoločníčkou a konateľkou), ktorá internetový bazár, a podľa jej internetovej stránky tiež prevádzku na Nobelovej 34 v Bratislave, prevádzkuje, vznikla dňa 07.10.2012, a skutočnosť, že odporkyňa už za trvania manželstva predávala svoje luxusné oblečenie a doplnky, je zrejma už zo spomínaného rozhovoru pre časopis D. X N., a nemožno ju teda (bez osvedčenia ďalších rozhodujúcich skutočností) považovať za nič iné, ako podnikateľskú aktivitu odporkyne. Ak ju navrhovatelia považovali za zbavovanie sa hnutel'ného majetku odporkyňou po rozvode manželstva za účelom získania disponibilných zdrojov, toto tvrdenie ničím neosvedčili. Navyac, navrhovatelia opomenuli uviesť, že z predmetného článku tiež vyplýva, že odporkyňa zbiera kabelky zn. T. (cena za kus od 6.000,- eur), ktorých má 40 kusov, čo by jednoznačne postačovalo na uspokojenie ich pohľadávky v nožnej budúcej exekúcii. I keď táto informácia nie je overená, a teda ani hodnoverná, navrhovateľ informácie z článku za hodnoverné zrejme považoval, keď okrem iného práve nimi odôvodňoval potrebu nariadenia predbežného opatrenia. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že navrhovatelia nepreukázali, že odporkyňa je nemajetná, že nedisponuje okrem označených nehnuteľností žiadnym majetkom, z ktorého by bolo možné ich pohľadávku uspokojiť, ani že odporkyňa zamýšľa nehnuteľnosť prevádzať, či inak ňou disponovať.

Navrhovatelia obavu, že zo strany odporkyne by mohlo hroziť nejaké nakladanie s nehnuteľnosťou, ničím, teda žiadnym listinným dôkazom, resp. iným navrhovaným dôkazom (okrem teoretických úvah), neosvedčili, preto je možné uzavrieť, že ich tvrdenie o zostalo len v rovine ich vnútorného presvedčenia, a že navrhovatelia skutočne len predpokladajú, že odporkyňa bude konať tak, ako sa oni domnievajú, čo však na nariadenie predbežného opatrenia nepostačuje. Ak navrhovatelia navrhli nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu obáv zo zmarenia výkonu rozhodnutia, mali povinnosť tvrdiť a osvedčiť, že nebezpečie zmarenia výkonu je reálne a hrozí bezprostredne. Navrhovatelia však v danom štádiu konania nepreukázali naliehavosť potreby dočasnej ochrany svojich práv navrhovaným predbežným opatrením, preto sa odvolací súd so zamietnutím návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súdom prvého stupňa stotožnil, a napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí o veci samej (ust. § 224 ods. 4 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.